

ק"פ 59235/03/19 - שמעון וקנין, יעקב איתן נגד דורון שמואל

בית משפט השלום בחיפה

18/7/2021

ק"פ 59235-03-19 וקנין ואח' נ' שמואל תאריך:
בפני כבוד השופט ד"ר זאיד פלאח

1. שמעון וקנין

2. יעקב איתן באמצעות ב"כ עו"ד יואל גולדברג ואח'

הקובלים

נגד

הנאשם

דורון שמואל באמצעות ב"כ עו"ד סמי איליה ואח'

הכרעת - דין

בפתח הכרעת הדין הנני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מביצוע העבירות המיוחסות לו בקובלנה.

כתב הקובלנה

1. ביום 26.3.19 הגישו הקובלים כנגד הנאשם, שוטר במשטרת ישראל, קובלנה פלילית, המייחסת לו ביצוע עבירה על סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א 1981. בהתאם לעובדות הקובלנה, נקלעו הקובלים לסכסוך עם אביו של הנאשם, בעקבות רכישת קרקע שביצעו הקובלים ובנות זוגם ביישוב יוקנעם, בסמיכות למגורי הורי הנאשם, ובין הצדדים הנ"ל מתנהלים הליכים משפטיים.
2. בקובלנה נטען, כי במסגרת ניסיונותיהם של הנאשם והוריו לקדם את זכויותיהם הנטענות ביחס לחלקת הקרקע שבמחלוקת הסכסוך בין הצדדים, ניצל הנאשם את מעמדו כשוטר, חדר למערכות מחשב ומאגרי מידע של המשטרה ו/או גופים נוספים במדינת ישראל, אליהם הייתה לו גישה והרשאה לצורך מילוי תפקידו המשטירתי, וזאת ללא כל סיבה חוקית. עוד נטען, כי ביום 24.3.16 הגישו הורי הנאשם כתב תביעה נגד הקובלים, בבית משפט השלום בנצרת, ת"א 29164-03-16, ובסעיף 10 לכתב התביעה נכתב: **"נתבע 1 שכלל הידוע לתובעים הינו בעל עבר פלילי"**, ונתבע 1 הוא הקובל 1 בקובלנה זו.
3. עוד נטען בקובלנה, שהקובלים הגישו כנגד הנאשם תלונה במח"ש, בגין שימוש לרעה ושלא כדין בסמכויותיו, עת חדר למאגרי מידע חסויים, ומסר את המידע לאביו ולעורך דינו, לשם קידום ענייניהם האישיים, ובמח"ש החליטו כי הנאשם יעמוד לדין משמעתי בגין כך.
4. בהתאם לנטען בקובלנה, הנאשם חדר למערכות המידע השונות, וחיפש מידע על כל אחד מהקובלים, וזאת "מספר פעמים רב", ובין היתר חיפש מידע אודות הקובל 1, ביום 10.3.16 - 37 פעמים, פעמיים ביום 14.3.16, ופעמיים נוספות ביום 15.3.16. בנוגע לקובל 2 - נטען כי הנאשם חיפש מידע אודותיו במערכות המשטרה ביום 10.3.16 - 3 פעמים, וביום 15.3.16 - 3 פעמים נוספות.

5. הקובלים טוענים, כי מעשי הנאשם מהווים "עוולות" עפ"י סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות וכי "הנאשם ביצע את העבירות בנסיבות מחמירות בשים לב לכמות ההפרות, חומרתן ונסיבות ביצוע העבירה".
6. **בתשובת הנאשם לכתב האישום**, מיום 16.1.20, הוא הודה בסעיפים 1-3 וכפר בסעיפים 4-19. לא נטענו טענות זוטא או טענות אליבי.
7. **בסיכומיו בכתב** טען הסנגור, בין היתר, כי הקובלנה הוגשה כנקמה בנאשם, בשל הליכים אזרחיים המנהלים הוריו כנגד הקובלים. עוד נטען, כי בהוראות החיקוק בקובלנה צוין סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, ללא הפנייה לסעיפים אחרים, והוסיף כי סעיף זה לא יכול לעמוד לבדו, אלא צריך להיות קשור באחד מהסעיפים המנויים בסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות.
8. **בסיכומיו בעל-פה** השיב ב"כ הקובלים לטענת הסנגור הנ"ל, באומרו כי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות קובע, שהפגיעה במזיד בפרטיות נעשית באחת הדרכים האמורות בסעיף 2 לאותו חוק, והוא הפנה לסעיפים קטנים 1, 2, 3, ו- 7 לסעיף 2, ובהמשך טיעונו בע"פ, הוסיף ב"כ הקובלים גם את סעיף קטן 9 לסעיף 2. בסעיף 86 לסיכומים בכתב מטעם ב"כ הקובלים, הוא הפנה לסעיפים קטנים 7, 9, 10 לסעיף 2.
9. **בדיון האחרון, שנקבע לשם השלמת סיכומים בעל-פה, לאחר שהוגשו סיכומים בכתב, צמצם ב"כ הקובלים את מספר הפעמים שנטען כי הנאשם הוציא פרטים אודות הקובלים ממערכות המידע והמחשוב המשטריות, באומרו כי לא עלה בידיהם להוכיח 35 כניסות למערכת (הגם שהקובלנה יחסה לנאשם 47 כניסות ולא רק 35), והוסיף שעלה בידו להוכיח רק 6 כניסות למאגרים, על כן הוא עתר להרשיע את הנאשם ב- 6 מקרים של פגיעה במזיד בפרטיות הקובלים.**
10. מטעם הקובלים העידו הקובלים ועוד 2 עדים נוספים, והוגשו 8 מוצגים, ומטעם הנאשם העידו הוא ואביו, והוגש תצהיר מטעם עו"ד יהושע רובין, שב"כ הקובלים ויתר על חקירתו הנגדית.

דין

עדי הקובלים

מר מהדי בשיר

11. העד שימש כחוקר מח"ש צפון, שחקר את הנאשם פעם אחת בפרשה זו (עמ' 13, שורה 15 ושורות 20-26 ועמ' 15, שורות 8-11) - חקירה שהוגשה וסומנה ק/1. לשאלת ב"כ הקובלים, לאיזה מאגר חדר הנאשם וכמה פעמים, ענה העד (מעמ' 14 שורה 27 עד עמ' 15 שורה 2):

"ת. אני בודק דרך המשטרה, פונה לקב"ט מנ"ט, מנהל טכנולוגי של המשטרה, והם יכולים להביא לי איזה בדיקות הוא ביצע לגבי תאריך מסוים או אנשים ספציפיים. וכן קיבלתי ממצאים שהוא כן בדק את האדונים פה, הקובלים.

ש. בתיק כתוב כמה פעמים הוא עשה את זה.

ת. אני לא זוכר. יש לציין שמערכות המשטרה זה הרבה מערכות, הוא יכול להיכנס למערכת אחת ואז להיכנס לקשרי משפחה, מידע פלילי. הוא בדק בתאריכים שונים".

ב"כ הקובלים ביקש ללמוד מהתשובה הנ"ל, שאכן הנאשם חדר למערכות המשטרתיות ללא סמכות, ואילו הסנגור ביקש לברר את משמעות דברי העד, לפיהם **"יש לציין שמערכות המשטרה זה הרבה מערכות"**. ואלה דברי העד בפניי (עמ' 16 שורות 1-3 ו- 20-22):

"ש. בעקבות ההודעה והחקירה של הנאשם, אתה בדקת את הנתונים, כלומר את אותם מאגרים שאתם טענתם, והאם לאחר מכן זימתם אותו פעם נוספת כבר כאשר ידעתם וראיתם במאגרים שהוא נכנס למאגרים שלהם?

..

ת. בעקבות התלונה אנחנו שלחנו בקשה למשטרה להמציא לנו את הבדיקות של המסוף שהוא ביצע, וכך אנחנו קיבלנו אותם, בטבלה, לפי תאריך ומספרי תעודות זהות שנבדקו, ועשינו עוד בדיקות נוספות ואח"כ הוא זומן לחקירה. לגבי המקרה הספציפי של 2 המתלוננים האלו, הוא זומן אח"כ ונחקר"

12. ב"כ הנאשם הפנה לשאלת ב"כ הקובלים, מה היו הממצאים לגבי הנאשם, ולתשובת העד **"... אין לי ממצאים. אני מסיים את החקירה, חוקר אנשים נוספים לפי הטענות שהוא עשה ומעביר את החומר לעיון הפרקליט"** (עמ' 17, שורות 1-2), ובהמשך כשנשאל **"הנאשם, על פי החומר שיש לך, הועמד לדין?"**, השיב **"ת. לפי בדיקה שעשיתי הוא לא הועמד לדין"**, וכי **"ת. אני חושב שהתיק נסגר מחוסר עניין ציבורי. החומר הועבר למשמעת, ושם אני לא יודע איך זה המשיך"** (עמ' 17, שורות 10-14).

13. ב"כ הנאשם טען שהקובלים ניסו להגיש לבית המשפט באמצעות העד טבלאות, שלטענתם, מוכיחות שהנאשם בדק אותם במערכות המשטרתיות (עמ' 17 שורות 19-21 ועמ' 18 שורות 8-9):

"ש. אמרת בעדותך קודם שקיבלת טבלה עם כל החדירות של הנאשם למאגרים.

ת. נכון.

ש. תגיש את הטבלאות.

...

ב"כ הנאשם

אני מתנגד להגשה. הוא לא יכול להגיש חומר כיוון שהוא עצמו לא ביצע שום פעולה

להוצאתו של אותו חומר, הוא לא יודע מאיזו מערכת זה הוצא, כיצד זה הוצא, ואני יודע שהבקשות של מנ"ט מועברות ליועץ המשפטי ומשם לגורמים שונים שמחליטים מה להעביר ואם להעביר. אין לחוקר שום שיקול דעת להחליט אם העבירו או לא העבירו. מי שהוציא את המסמך צריך להגיש את המסמך.

ב"כ הקובלים

... העד העיד שהוא קיבל מהגורמים המשטרתיים טבלה של החדירות שלו. הוא קיבל. את הטבלה הזו הוא עימת את הנאשם עם הטבלה.

ב"כ הנאשם

אם למשל מעיד כאן חוקר שקיבל דו"ח מהסייר כדי שיחקור, הוא לא יכול להגיש את הדו"ח הזה. כאן אין לא תע"צ, אין איך הוצא, על ידי מי הוצא. אני לא קיבלתי את הטבלאות"

החלטה

אני מקבל את ההתנגדות ולא ניתן להגיש לתיק ביהמ"ש מסמך שלא על ידי מי שערך אותו או הוציא אותו מהמאגר"

14. ב"כ הקובלים טען שק/2 מפרט את כל החדירות והכניסות לפרטיותם של הקובלים, וכך המשיך וחקר את העד (עמ' 18, שורות 26-28):

"ש. אני מפנה אותך למזכר חתום על ידך שמתייחס לפעולות חדירה של הנאשם, מזכר מ"ד, אבקש ממך להגיד לנו האם זה חתום על ידך וכל מה שכתוב כאן זה אמת או לא?
ת. זו החתימה שלי. זה מזכר שאני כתבתי

המזכר הוגש וסומן 2/ק"

15. ב"כ הנאשם טען, שהמסמך שק/2 מתייחס ליום 26.5.16, שאינו מצוין כלל בקובלנה, על כן איננו רלבנטי.

16. ב"כ הקובלים ציין שבהמשך הוצג לעד מסמך, שהוא הסביר בנוגע אליו ש "זה טבלה של בדיקות שקיבלנו מהקב"ט מנ"ט, זה מצורף למייל גם.

ש. אלה המאגרים שהנאשם נכנס אליהם?

ת. כן. במהלך החקירה כשהצגתי אותם ביקשתי מהנחקר לחתום שעל זה הוא נחקר. ב"נחקר" אני מתכוון לנאשם" (עמ' 19, שורות 28-31).

17. העד נשאל ע"י ב"כ הנאשם, אם ישנן תעודות זהות נוספות שבדקו את הקובלים, ותשובת העד הייתה: "אני ביקשתי את הבדיקה על פי מה שהוא (הנאשם) בדק. אני מקבל רק מה שהוא בדק" (עמ' 21, שורה 6), ובהמשך אמר העד "לפי המייל שאני ביקשתי אני ביקשתי לבדוק רק אם דורון שמואל לפי תז שלו בדק את 2 המתלוננים. ואז הגעתי לתוצאות האלו" (עמ' 21, שורות 17-18).

18. כפי שצינתי בפתח הכרעת דין זו, וכפי שאתיחס בהמשך לעדותו של העד ערן לוי, ב"כ הקובלים ייחס לנאשם בקובלנה "מספר פעמים רב" של כניסות למאגרי המידע המשטריים לצורך חיפוש אודות הקובלים, והוא חזר על טיעון זה גם בסיכומיו בכתב, ואולם, בהשלמת סיכומיו בעל-פה טען ב"כ הקובלים, שלא עלה בידיו להוכיח שהנאשם נכנס למאגרים 35 פעמים, אלא רק 6 פעמים, המנויים, לדבריו, במסמכים ק/2, ק/5 ו- ק/7, כאשר מתוך 6 הכניסות - 5 חיפושים היו בנוגע לקובל מס' 1, וחיפוש אחד בנוגע לקובל מס' 2.

19. ב"כ הקובלים הגיש את ק/7 מוגדל ובו מסומנים בצהוב 6 המקרים שהוא טוען שהוכחו.

20. המסמך ק/2 הוא מזכר שנכתב ע"י העד מהדי בשיר, חוקר מח"ש, כשכותרתו "מזכר - הדפסת חומרים ממערכת המשטרה". המזכר מציין, בין היתר, כי "החשוד שמואל דורון נכנס לתיק זה דרך תז. של המתלונן וקנין שמעון ביום 26/5/2016" - המזכר אינו כולל ראיות כלשהן, שיתמכו במה שכתב, כך שלא הוכח בכל רמה של הוכחה, שהנאשם חדר למערכות המידע המשטריות ביום 26/5/16, על כן אני קובע, שהמסמך ק/2 אינו מוכיח כנדרש עבירה כלשהי כנגד הנאשם.

מר שמעון וקנין - הקובל מס' 1

21. ב"כ הנאשם הפנה לדבריו של הקובל 1 בפתח דבריו בעדותו הראשית (עמ' 33, שורות 15-17):

"קנינו מגרש במושבה יוקנעם אני ואיתן והנשים שלנו. היה דין ודברים בין המוכרים שלנו לבין אבא שלו כשקנינו את המגרש הם היו במצב של צו מניעה. המוכרים שלנו עשו להם צו מניעה"

ב"כ הנאשם ציין שדבריו אלה של הקובל 1 עומדים בסתירה לדברי הקובל 2, כפי שיובאו בהמשך הכרעת דין זו, שטען שלא היו הליכים משפטיים כשקנו את הקרקע.

22. וכך הקובל 1 המשיך וסיפר (עמ' 33, שורות 18-32):

"... לאחר מכן החלו להגיע תביעות ורשום נתבע מס' 2 בעל עבר פלילי. הכוונה אלי. אמרתי שאין לי עבר פלילי אלא משהו מינורי וזה לא שיש מצב שמישהו יודע. בחקירה

החוקר אמר שהבן שלו שוטר ושהוא דיבר איתו. אני לא הבנתי את המשמעות ואחר כך עורך הדין שלי אמר לי שמדובר בשיבוש חקירה. בדיעבד כשלקחו לו את הטלפון לשוטר היתה שיחה לשוטר יואב שהייתי בחקירה.

ש. לקחו את הטלפון לנאשם?

ת. כן. הסתבר שהוא דיבר עם השוטר בזמן שאני בחקירה אצל החוקר. הגשנו תלונה במח"ש והסתבר שהוא נכנס לתיקים האישיים.

23. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהקובל 1 נשאל "ש. על סמך מה אתה אומר את זה?", והשיב ש "על סמך התשובה שקיבלנו ממח"ש. קיבלתי תשובה ממח"ש שהוא נכנס 37 פעמים בכל מיני הגדרות וסעיפים. אחרי שקיבלנו את התוצאה ממח"ש הוא קיבל הדרכה" (מעמ' 33 שורה 33 עד עמ' 34 שורה 2).

24. הקובל 1 נשאל בחקירתו הנגדית: "אם מה שאתה אומר נכון והוא דיבר עם החוקר, למה הוא צריך להיכנס למחשב של המשטרה לדעת עליך דברים?", ותשובתו הייתה "תשאל אותו למה הוא נכנס. הוא חשב לקושש משהו נגדי אך לא היה לי שום עבר פלילי. הוא חשב לסחוט מאיתנו כספים" (מעמ' 37 שורה 29 עד עמ' 38 שורה 2).

25. דבריו של הקובל 1 אינם מבוססים על חומר ראיות, אלא על השערות ומסקנות שלו עצמו, על כן לא ניתן לקבוע ממצא כלשהו בהסתמך על דבריו, בנוגע לעבירות המיוחסות לנאשם בקובלנה. אדגיש, שהסכסוך האזרחי שבין הקובלים לנאשם ואביו, אינו קשור ישירות להכרעות בקובלנה זו, אלא הוא מהווה רקע למחלוקות שבין הצדדים.

מר יעקב איתן - הקובל מס' 2

26. הקובל 2 סיפר שהוא שוטר לשעבר בפנסיה (עמ' 27, שורה 20) וכך תיאר את קשריו עם הנאשם (עמ' 28, שורות 28-29 ועמ' 29 שורות 3-8):

"... הקשר שלי הוא שכנות עם ההורים של הנאשם. באחד הימים כשנכנסתי לשם עם יועץ הקרקע זו פעם ראשונה שנפגשתי עם אביו של הנאשם. הוא אמר לי שאעוף מהשטח. אמרתי לו שקניתי את השטח מה הסיפור. הוא אומר שהשטח שייך לו. אמרתי שביא לי את הניירות שהשטח הוא שלו. כל מסמך שימציא אני אצא מהשטח.

....

יצאתי מהשטח ואז באה התביעה מצד אביו של הנאשם שפלשתי ונכנסתי לשטח בכוח והתביעה נמשכת עד היום. במהלך הדברים כשקיבלתי את טופס התביעה גיליתי סיפורים שנכתבו שם פחות עליו יותר על השותף שלי כי התיק שלי נקי ואין לי שום דבר שיכול להראות שמישהו נכנס אלי למחשב. מתוך התביעה ראיתי שאחד האנשים בעל עבר פלילי ואז קופץ לי העניין שיש כמה פרטים שאדם מהשורה לא יכול לדעת אותם. אמרתי

שאני הולך למח"ש. הגעתי לחוקר והוא אומר לי על סמך מה אני מתלונן ואני אומר שמישהו חדר לנו לפרטים האישיים לי ולשותף שלי. אמרתי שיש לנו תביעה עם שכן ויש פרטים שמראים שמישהו יודע עליהם. אמרתי שאני רק חושד ושיבדקו. הגשתי את התלונה וכעבור חצי שנה נאמר לי שעדיין בבדיקה. כל התקופה הזו נודע לנו שהתנהלה חקירה והגיעו אלי מסמכים שאכן הנאשם נכנס אלי לפרטים אישיים שלי דרך מחשב וגם לשותף שלי עשרות פעמים.

ש. איזה פרטים התגלו שאתה אומר שהם נרשמו כתוצאה מהכניסה למאגרים שלכם כפי שאתה יודע מהתיק האזרחי ומאנשי מח"ש?

ת. ... מופיע בכתב התביעה שהשותף שלי בעל עבר פלילי שהוא כבר ידוע במעשיו על אלימות ואמרתי לא יכול הוא לא כזה ולא מכיר אותו ככה. זה תוצאה מהכניסה שלו למידע למחשב המשטרתי".

27. הקובל 2 נשאל וענה כך לבית המשפט (עמ' 29, שורות 9-12):

"ש. לשאלת בית המשפט - אתה למעשה מנחש שהוא נכנס למחשב המשטרתי ?

ת. ניחשתי עד הרגע שקיבלתי את ההודעה ממח"ש.

ש. לשאלת בית המשפט - איזה הודעה קיבלת ממח"ש?

ת. שאכן הנאשם נכנס למחשב המשטרתי בעניין שלך ושל שמעון השותף שלך"

28. ב"כ הנאשם טען, כי הקובל 2 נשאל אם ידע שהיו הליכים משפטיים על הקרקע, והשיב ש "באותו זמן שקניתי לא היו הליכים" (עמ' 30, שורות 23-24), זאת בניגוד לדברי הקובל 1, שהובאו לעיל - אמנם מדובר בסתירה בדברי העד, כפי שטען הסנגור, אך לא על כך יקום ויפול תיק זה, וסתירה זו אינה מהותית להכרעה, אם הנאשם חדר למערכות המידע המשטריות, ואם לאו.

29. בחקירתו הנגדית נשאל הקובל 2 (עמ' 32, שורות 4-6):

"ש. האם ראית חומר שאתה יודע בוודאות שהנאשם הוציא מהמחשב של המשטרה?

ת. לא. אני יודע בוודאות שהוא נכנס על סמך הודעת מח"ש. לא ראיתי שום דבר מח"ש שלח לי מכתב ואמר לי שהנאשם נכנס לפרטים שלך ושל השותף ומטפלים בעניין"

30. גם עד זה, שהוא הקובל 2, כמו הקובל 1, מבסס את דבריו, לפיהם הנאשם חדר למערכות המחשב המשטריות, והוציא פרטים אודות הקובל 1, על השערות ומסקנות, תוך שהוא מתבסס, כדבריו, על הודעה שקיבל ממח"ש. מכאן, שגם עדותו של עד זה אינה מסייעת בהכרעה, אם הנאשם ביצע את המיוחס לו, ואם לאו.

מר ערן לוי - קב"ט מנ"ט

31. העד הסביר, שקב"ט מנ"ט זה קצין הביטחון של מנהל טכנולוגיות במשטרת ישראל, כשמנהל טכנולוגיות זה יחידת המחשוב של משטרת ישראל. העד סיפר שהוא איש ביטחון מידע, היושב באגף, ומשמש כממונה מטעם יחידת ביטחון מידע, על הוצאת מידע ממאגרי המידע, עבור מח"ש וכי הוא אינו איש מחשבים, וכדבריו: **"אני הגורם המקשר בין מח"ש לאגף הטכנולוגיה והתקשוב. אני מעביר להם את הממצאים מהמחשב והם עושים את החקירה"** (עמ' 46, שורות 16-17).

32. העד נשאל וענה כדלקמן (מעמ' 48 שורה 29 עד עמ' 49 שורה 17):

"ש. תאמר לי, על פי המסמכים האלה שקיבלת, האם ישנה כניסה של הנאשם, דורון שמואל, לתעודות הזהות האלה, שרשומות פה..."

...

ת. אני חוזר ואומר, אני לא איש מחשבים. אני מקבל עשרות כניסות ביום.

ש. תסביר לנו איך יכולים על פי המסמכים האלה לדעת אם הייתה כניסה או לא? תסביר את התהליך.

ת. הדפים, יש פה כל מיני הוראות של קודים וכד', אני לא יכול להסביר לך בדיוק מה הוציאו, אבל יש כאן תעודת זהות של נבדק ובודק. זהו. ברמה המקצועית בסיסית.

ובהמשך (עמ' 49, שורות 18-31):

ש. לביהמ"ש - ז"א שאם מופיע הבודק, איך אתה יודע שזה הבודק? מה יש לכל שוטר?

ת. לכל שוטר יש יוזר. יש חשבון משתמש.

ש. מה זה יוזר? זה התעודת זהות שלו?

ת. כן. כל מערכת מנוטרת. יש לנו מערכת שמנטרת כניסות של מערכות קריטיות.

ש. לביהמ"ש - אם מופיע בדפים האלה שת.ז. של הנאשם חדרה וחיפשה פרטים על ת.ז. של שני הקובלים, אז זה מה שהיה כאן?

ת. כן. ברמה המקצועית מה הוא בדק ואיך הוא בדק אני לא יודע. אבל לפי מה שאני רואה הייתה כניסה.

ש. יש לנו כאן מצד שמאל ת.ז., מה זה הת.ז. הזו? הטבלה השלישית.

ת. ממה שאני רואה פה זה תדפיס ממערכת מפל.

ש. מה מבטאת הרובריקה השמאלית?

ת. ת.ז. של הנבדק.

ש. תראה לנו בבקשה מה זה הרובריקה השנייה?

עמוד 8

ת. זה המבצע. זה שחדר למערכת"

33. ב"כ הנאשם ביקש לדחות את דברי העד, מהטעם שהוא משמש אך ורק כמקשר בין מח"ש לאגף המחשוב והטכנולוגיה. עוד נטען, שעד זה איננו מי שבדק את הממצאים המופיעים במחשב ולא במערכות המידע, לא ראה רישומים בטבלאות, ללא כל אסמכתא. אין את שם הבודק ואין צילום מסך, אין תיעוד חזותי, אין הפניה למיקום ולאיזה בדיקה ביצע הנאשם ואין תעודת עובד ציבור, וכדברי העד, הוא **"רק מעביר"** (עמ' 51, שורה 8), ולא בודק את התוכן של מה שהוא מעביר.

34. הסנגור המשיך וטען, שהמסמכים שהוגשו לבית המשפט הם מסמכים שבוצעה בהם עריכה ע"י חוקרי מח"ש, ולא המסמכים המקוריים שהעד העביר, וכך נשאל והשיב בעניין זה (עמ' 53, שורות 23-31):

"ש. איפה הקובץ המקורי ואיך אתה יודע שזה הקובץ המקורי, שזה לא ערוך באקסל?"

ת. הקובץ המקורי הועבר למח"ש. מחלקת חקירות שוטרים.

ש. האם ביצעת פעולה של הוצאת מידע כלשהו ממחשב אליו מתייחסים הפלטים האלה?

ת. הוצאתי מהמחשב המרכזי על פי היוזר.

ש. אתה הוצאת?

ת. לא אני.

ש. ז"א אתה לא ראית את המחשב המרכזי?

ת. נכון. לא ראיתי.

35. הסנגור המשיך וטען, **שבנוגע למסמך ק/5** - לא ניתן לקבלו, מאחר והעד לא הוציא את המסמך, אלא רק היה הגורם המקשר בין מח"ש לאגף התקשוב, וכי במח"ש ביצעו עריכה לנתונים בטבלאות. עוד נטען, שלא הוצגה לבית המשפט תעודת עובד ציבור, וכי לא ניתנה לנאשם הזדמנות לחקור את מוציא החומרים מהמחשב - טיעון אחרון זה של הסנגור עומד לפתחו, שהרי הוא יכול היה להזמין, במסגרת פרשת ההגנה, עדים מטעמו, כולל עדים מאגף המחשוב של המשטרה, ומשלא עשה כן, אין הוא יכול להלין אלא על עצמו.

דיון בנוגע למסמך ק/5 יתקיים בהמשך הכרעת דין זו, בפרק שכותרתו "הכרעה".

36. **בנוגע למסמך ק/7** - טען ב"כ הנאשם, שמרשו לא חיפש אודות הקובלים, אלא אודות התיק הפלילי שנפתח בעקבות תלונת אביו נגדם, וכי הנאשם ביקש לבדוק את מספר התיק בלבד. עו"ד יהושע רובין הגיש תצהיר לבית המשפט, בהסכמת ב"כ הצדדים, ממנו עולה, שאביו של הנאשם מסר לו שלקובל 1 יש עבר פלילי, וכדבריו בסעיף 9 לתצהיר: **"יצוין, כי אביו של דורון שמואל מסר לי, כי לשמעון וקנין יש עבר פלילי על פי מה שנמסר לו**

במשטרה כשהגיע למסור מסמכים ונפתח תיק פלילי ...", ובסעיף 11 לתצהיר נכתב: "...דורון בהיותו שליח טיפל בעניין הוריו ... לא קיבלתי ממנו דבר הקשור לעבודתו ולמשטרה ...".

ב"כ הקובלים ויתר על חקירתו הנגדית של עו"ד רובין, בנוגע לתצהירו, ולמעשה מדברי עורך-הדין עולה, שהנאשם לא מסר לו כל מידע אודות עברו הפלילי של הקובל 1, וכי הדבר נמסר לו מאביו של הנאשם - לכך אתייחס גם בהמשך, תחת תצהירו של עו"ד יהושע רובין.

עדי ההגנה

הנאשם

37. הנאשם העיד בפניי ובנוסף הוגשה חקירתו בתיק מח"ש, שסומנה ק/1.

38. ב"כ הקובלים טען כי במהלך חקירתו במח"ש הנאשם התחמק ממסירת גרסה וכל עדותו "חלקלקה ומלאה תמימות", כך להגדרת ב"כ הקובלים, כאשר לטענתו הוא לא "מבין" כלל את מהות המסמכים שהוגשו לו, וטען שראה "נייר לבן".

39. ב"כ הקובלים טען עוד, כי מדובר בשוטר מיומן, שכל עבודתו סובבת סביב מסמכים, הנמצאים במאגרים, ולפיכך הטענה שהוא רואה רק "נייר לבן" על כל המסמכים שחתם עליהם עפ"י דרישת החוקר, איננה מתקבלת על הדעת.

40. ב"כ הנאשם טען, כי בניגוד לטענת ב"כ הקובלים הנ"ל, הנאשם מסר גרסה מפורטת מאוד וענה על כל שאלות החוקר, ומחקירת הנאשם ומעדותו ניתן לראות שלמח"ש אין כל מושג לגבי מערכות המשטרה. הסנגור הפנה לחקירת הנאשם ק/1, כשהחוקר הציג לו את המסמכים, הנאשם ענה (עמ' 8, שורות 239-341):

"מאשר. אתה מראה לי מסמך לבן, בצד שמאל user name באמצע key value בצד שמאל date time, ללא כותרת משום איפה זה הוצא או מה היחוס של המסמך הזה, סימון המסמך אינו בפיתקית סגולה מב125/7/16, ולא על גבי הטופס עצמו"

41. ב"כ הנאשם ציין, כי בתחילת עדותו בבית המשפט הנאשם חזר על תיאור המסמכים שהוצגו לו בחקירתו, וכך טען (עמ' 58, שורות 14-17):

"ש. טענו כנגדך שאתה בדקת את הקובלים במחשב ודברים נוספים. מה יש לך לומר על כך?

ת. היה להם כל מיני טענות, מעולם לא הוצג לי משהו שיכול להצדיק את זה, הראו לי

דפים לבנים, בלי שום סימון ושום כיתוב. ביקשו שאספר עליהם. ביקשתי לראות איזושהיא ראייה שזה קשור, וכפי שביהמ"ש יראה בעדות גם החוקר חוזר על עצמו שיש טעויות בטבלאות, גם לעניין שעות וגם לעניין זמנים, היה להם כל מיני טענות"

42. הנאשם טען, הן בחקירתו במח"ש, והן בעדותו בפניי, שהוא בדק במערכות המשטרה, אם נפתח תיק חקירה בנוגע לאירוע מיום 10.3.16, בו אביו היה המתלונן, וכך העיד בעניין זה (עמ' 2, שורות 20-22):

"...אמרתי לאבי תיגש לחוקר יואב בנקודת יוקנעם עם כל הניירת ותמסור לו את הכל. מלבד זה לא זכור לי שמסרתי לו חוץ מזה שנפתח תיק חקירה, דבר, אלא אם כן יש לי מה להציג לי. מדובר בתיק שבו מתנהלים המון דיונים בעת האחרונה הוא אך עלה לפסים אישיים למול עורך הדין שלנו. אם אין לי צד בדיון אני לא חלק בוויכוח על הקרקע, מלבד זה שאבי אדם חולה מאוד אינו מכיר את החוק ואני נותן לו עצות מה לעשות"

ובעדותו בפניי אמר הנאשם (עמ' 58, שורות 19-22):

"... כאשר הטענה המרכזית הייתה לאירוע ספציפי אחד, ועל כך גם נתתי את תשובתי, כי כל מה שבדקתי היה את מס' תיק הפל"א, שמי החוקר המטפל בו. זה התבצע לאחר שהקובל 1 לדעתי תקף את אבי, אבי אדם נכה 100%, גם היום הוא לא נוכח בגלל מחלה. היה בסערת רגשות, ועל כן בדקתי מי החוקר שמטפל בתיק על מנת לשלוח אותו עם המסמכים הרלוונטיים"

43. הנאשם נשאל הכיצד ידע אביו לומר לעורך דינו, שלקובל 1 יש עבר פלילי, ותשובתו הייתה, שהסיק זאת לאור "התנהגות עבריינית" (ק/1, שורה 70). בחקירתו הראשית נשאל הנאשם, הכיצד נכתב בתביעה האזרחית שהקובל 1 הוא בעל עבר פלילי, וכך ענה (עמ' 60 שורה 4):

"ראשית מהתנהגותו של אותו אדם בשטח, ולאחר מכן היות והוא עוכב בתחנה ונפתח תיק פל"א נפתח אוטומטית רישום של האדם במערכת וזה מתוך ידיעה כללית. ברגע שאדם נחקר באזהרה ומואשם בטופס שנקרא 3004 נרשם לו המרשם הפלילי כרישום תיק עד לסגירתו או עד להרשעתו. וכפי שעורך הדין הסביר גם בפרוטוקולים לאור התנהגותו של אותו אדם ומה ששכחו לציין שהיה תיקון לכתב התביעה לאחר מכן"

44. גם בחקירתו הנגדית, כשנשאל איך הוא ידע שלקובל 1 יש עבר פלילי, השיב "כפי שצינתי כבר, ברגע שהשוטרים לקחו אותו ונפתח תיק, קיים לאדם רישום פלילי..." ובהמשך "אתה משקר .. כאשר שאלו אותך איך אתה יודע שהיה לו עבר פלילי ולגבי העבר הפלילי התשובה שלך הייתה אחרת, הייתה לו התנהלות פלילית כיוון שהוא דיבר עם הידיים. מה תגובתך על זה? ת. איפה זה נאמר, רק תגיד לי" (עמ' 76, שורות 10-21).

45. בחקירתו, ק/1, הנאשם נשאל "...איך אבא שלך ידע כי וקנין הוא עבריין?", והשיב "התנהגות עבריינית. אבי אדם חולה, הוא התקשר אליי בבהלה אמר שידבר איתו עם הידיים, אמרתי לו תצלם, אמר שהוא לא מתקרב עם אדם כזה עם התנהגות כזו" (ק/1, שורות 69-71).

46. הנאשם הודה, למעשה, שבדק פרטים במערכות המשטרה, וכפי שאמר בחקירתו, ק/1, (שורות 135-150):

"שאלה: האם בדקת במערכת הפל"א תיקים שאבא שלך מעורב בהם?

תשובה: לעניות דעתי רק את פתיחת התיק הזה.

שאלה: איזה תיק?

תשובה: תיק התקיפה והאיומים שרק נפתח ואני שלחתי אותו למשטרה, לחוקר יואב עם ניירת..."

47. הודאת הנאשם, לפיה הוא נכנס למערכות המשטרה, בכדי לבדוק את תלונת אביו כנגד הקובל 1, מהווה הודאה בשימוש במערכות המשטרה לצרכיו הפרטיים. הסבריו של הנאשם, בנוגע לסיבת הכניסה למערכות, בין אם זה בכדי לברר אם נפתח תיק בו התלונן אביו, ומספר אותו תיק, ושם החוקר, ובין אם לצורך בדיקת עברם הפלילי של מי מהקובלים - אינם מעלים ואינם מורידים, שהרי די בעצם הכניסה והבדיקה במערכות המידע המשטרתיות, לצרכים פרטיים, כדי לעבור על האיסור לעשות כן, ואין רלבנטיות לסיבת הבדיקה.

48. הסבריו של הנאשם לחדירה למערכות המשטרה נאמרו גם בעדותו בפניי (עמ' 59, שורות 28-29):

"היות ואמי נכה, שלחתי לה את המסמכים במייל וביקשתי שהיא תרד, היא לא יכלה לרדת לשטח, לאחר מכן היות ואבי היה בסערת רגשות, הוא אדם חולני, הכל נעשה בטלפון. הוא אמר לי שהוא צריך להביא את המסמכים לתחנת המשטרה והוא לא יודע מה קורה. היות והוא היה בסערה לא ידענו לאן הוא צריך ללכת. כשהגעתי לעבודה בדקתי מי החוקר המטפל כמו כל אזרח אחר שיכול לברר את מס' התיק. יום למחרת אמרתי לאבי שייגש לתחנת המשטרה לחוקר יואב היות והוא מטפל בתיק ויעביר לו את המסמכים הקשורים לתיק, היות ואני לא מתערב בתיקים של אבי בניגוד למה שנאמר פה, יכולתי אני להעביר את המסמכים אבל לא העברתי אני. לאחר מכן, זה לא נערך באותו יום שלמחרת, אבי מסר את המסמכים לאותו חוקר. מלבד זה לא בוצע שום דבר מלבד בדיקה מי החוקר וזהו"

הסברי הנאשם הנ"ל, לפיהם הוא בדק במערכות המשטרה **"כמו כל אזרח אחר שיכול לברר את מס' התיק"**, היא טענה מיתממת, שהרי לא לכל אזרח יש שם משתמש וסיסמה אישיים, לצורך כניסה לאותן מערכות, והנאשם ניצל את נגישותו למערכות המשטרה, בכדי לברר עניין אישי הקשור בבני משפחתו. **"כל אזרח"** לא יכול היה להתנהג כך, על כן אני דוחה את הסבריו של הנאשם, וכפי שכתבתי לעיל - בין אם הנאשם נכנס למערכות המשטרה בכדי לברר אם לקובלים יש עבר פלילי, ובין אם נכנס לאותן מערכות בכדי לברר את מספר התיק בו אביו התלונן - אין זה משנה, ועצם

הכניסה למערכות הנ"ל, תוך שימוש בסיסמאות האישיות שנמסרו לו כשוטר, ולצורך תפקידו בלבד - מהווה התנהגות אסורה. גם ההסבר הנוסף של הנאשם, לפיו **"מתוך סערת רגשות בדקתי אם קיים תיק ושלחתי אותו"** (עמ' 6, שורה 165) - אין בו כדי לסייע לנאשם.

49. הנאשם נשאל בבית המשפט בנוגע להעברת הקוד והסיסמה האישיים שלו, לאחרים, וכך נשאל וענה (מעמ' 72 שורה 17 עד עמ' 73 שורה 9):

"לביהמ"ש - האם העברת את הקוד והסיסמא שקיבלת כשוטר לאדם אחר כלשהו?

ת. כן. וגם מופיע למה. רשום בעדות שלי, לצורך סגירת נוכחות.

ש. אני אומר לך שהקצינים האחראיים עליך, שם אחד - הררי, שם שני - שי בן צבי, שניהם מעידים שאסור במפורש להעביר לשום שוטר, לשום קולגה, וזו עבירה חמורה, את הנתונים כפי שהציג לך כב' ביהמ"ש.

ת. זה הועבר לצורך סגירת נוכחות, ויתירה מזאת, גם מה שעו"ד גולדברג לא סיפר שיש עדות של שוטר אחד שמוסר בדיוק את אותה עדות שאני מוסר, שהוא לא עד כאן משום מה, שמוסר את מה שרפ"ק הררי אמר לו לקחת את הקוד האישי שלי ולעשות את זה. אם מח"ש הייתה עושה עבודתה הייתה בודקת את זה לעומק כמו שאני טענתי בעדותי"

ובהמשך:

"ש. לביהמ"ש - האם כאשר קיבלת מהמשטרה קוד וסיסמא אישיים, אמרו לך שאסור לך להעביר את הקוד והסיסמא לאף אחד, לכל צורך, גם לא בעניין סגירת נוכחות?

ת. כשקיבלתי את הקוד מעולם זה לא נאמר וזה לא כתוב בשום מקום. רק היום ממציאים כל מיני דברים שהם לא הנחיות, הם לא כתובים בשום מקום, זה אמירות כלליות. הדבר לא כתוב ולא מוזכר בשום מקום.

ש. לביהמ"ש - האם קיבלת הנחיות כלשהן לעניין מה מותר ומה אסור לנושא הקוד והסיסמא האישיים שקיבלת מהמשטרה?

ת. ההנחיות רשומות, הן מדברות שלא להעביר, אולם אופי היחידה וההנחיות של הקצינים ואם הן היו נבדקות לעומק הם היו רואים שגם כשהקצינים לא נמצאים וזה מוזכר בעדות, והם נתנו את הקוד שלהם על מנת לבדוק דברים כי זה אופי היחידה וזה עיסוקה, אז היו מבררים ואז היו מגלים שזה כך ניתנו ההנחיות"

50. מדברי הנאשם ומיתר העדויות שוכנעתי, שקיים איסור על שוטרים, להעביר לאחרים את הקוד האישי והסיסמה המשטרתית, המשמשת לכניסה למערכות המחשוב המשטרתיות. ב"כ הנאשם ביקש לשכנע, ששוטרים מיחידת הנאשם העידו שקיים נוהג להעברת הקוד האישי לשוטרים אחרים, והנאשם הכחיש כי בדק באותן מערכות פרטים אודות שני הקובלים, או לכל הפחות - טען שאינו זוכר זאת. גם אם אקבל את הטעון, לפיו ייתכן ושוטרים העבירו את הקוד והסיסמה האישיים לשוטרים אחרים, עדיין לא הובאה בפניי כל ראיה משכנעת, מדוע שוטר אחר, שאינו קשור כלל בקובלים, יבדוק פרטים אודותיהם במחשב המשטרה, וזאת בשם משתמש והסיסמה האישיים של הנאשם.

האינטרס והמניע לבדיקת פרטי הקובלים קיים רק אצל הנאשם, ואני דוחה את הטענות, לפיו ייתכן ושוטר אחר הוא זה אשר ביצע בדיקה במחשבי המשטרה אודות הקובלים. סמיכות הזמנים, שבין הבדיקה במערכות המשטרה, ובין שיחות הטלפון שביצע הנאשם לאביו ולעורך דינו, מחזקים גם הם את הקביעה, לפיה רק לנאשם היה אינטרס לברר אודות הקובלים, וכך נשאל הנאשם וענה בחקירתו (עמ' 14, משורה 464 ואילך):

"שאלה: אני אומר לך כי על פי המסמך, דקות ספורות לאחר שביצעת את הבדיקות ואף לפני זה, כשהיית עוד בתוך מערכות המשטרה וביצעת את הבדיקה ביום 15/03/2016 סמוך לשעה 11:18, התקשרת לאבא שלך ולעורך הדין במספר שיחות בין השעות 11:09 ועד 11:50, תגובתך?

תשובה: אני לא יודע על הבדיקה כפי שאתה טוען, ככל שזכור לי וצריך לראות את זה בתיק החקירה, בנקודת יוקנעם, החוקר שוחח עם אבא שלי וזימן אותו לחקירה, יום לפני או באותו יום אבי לא חש בטוב והיה בקופת חולים ... יום למחרת או באותו יום ניסיתי להשיג את עורך הדין על מנת שידבר עם אבי ויסביר לו מה לעשות כפי שטענתי בפניך בעל פה מאחר ואבא שלי נודע לי שהוא פה במח"ש היום, כי אבי הוא אדם חולני ולשון הזהירה בור בידע ניסיתי להשיג את עורך הדין במשרד שלו ואמרו לי שהוא בתל אביב ושוחחתי עימו בנייד שלו, דבר שאני לא נוהג לעשות, אלא משוחח עם המזכירות שלו, או שהוא במשרד, ורק במקרים דחופים ביותר, אני מפריע לו בנייד, וככל שזכור לי ההתנהלות הייתה סביב החקירה ומועד הגעת אבי, איני יודע ולא ידעתי על פשר הזימון לא שוחחתי עם החוקר לא הכוונתי את אבי לא ייעצתי לו אלא עורך הדין, אם אני לא טועה אפילו עשינו שיחת וועידה שבה אמרנו לאבי שיגש למשטרה ככל שהחקירה תתהפך נגדו שיבקש לדבר עם עורך הדין שלו כי אינו מבין בחוק. אני פשוט זוכר את הסיטואציה שאני משגע את עורך הדין. אני חושב שהיה ברכבת ולא השגתי אותו, שוחחתי איתו התנתק ככל שזכור לי ולא השגתי אותו ואז דיברתי עם המשרד עוד פעם. זה פינג פונג. זה מה שזכור לי וזה על סמך זכרוני בלבד"

51. החוקר הקשה על הנאשם, וטען בפניו, כי במספר רב של הזדמנויות הוא בדק את תעודת הזהות של אביו ושל שני הקובלים, בתאריכים שונים (שורות 487-488), והנאשם היתמם בתשובותיו, והשתמש בחוסר זכרונו וחוסר הבנתו לאותם מסמכים - כך נשאל וענה (עמ' 15 שורה 486-488):

"שאלה: על סמך המסמכים שהוצגו לך, במספר רב של הזדמנויות בדקת את תעודת הזהות של אביו, של וקנין שמעון ושל קובי איתן, בתאריך 26/5/2015, ביום 22/9/2015, ביום 2/7/2013, 1/8/2013, 10/6/2014, 31/7/2014, 8/11/2015 וגם 8/3/2016, למה בדקת את הפרטים אודות אנשים אלה בתאריכים הנ"ל?

תשובה: אני לא זוכר שבדקתי אני לא מבין את הטפסים שנתת לי אבל אני מנסה להבין אותם ומה יש בהם.

.

.

שאלה: מה יש לך להגיד לגבי המסמכים שהצגתי לך ומראים את הבדיקות שביצעת

עמוד 14

בתאריכים שנקבתי בהם בגוף השאלה שלעיל?

תשובה: אני חושב שכבר עניתי על מכלול המסמכים האפשרויות בדיקה אוסיף ואומר דברים ששכחתי בתחילת החקירה. לאור שאלת החוקרת מעיין שהייתה בחדר רבים מהאנשים שאנחנו בודקים ואנחנו בודקים אלפים, אינם תמיד נשואי תיק חקירה שלנו, או נקודות עניין כי אם רבים המקרים כפי שהסברתי בצורת העבודה שלנו למשל כאשר בדקתי דבר מה וביקשתי תוך כדי עבודה כי הייתי עסוק בדבר אחר, ונתבקשתי על ידי אחר לבדוק תעודת זהות כזאת או אחרת, לפעמים אף לרשויות אכיפה אשר אנחנו עובדים איתם, ואין לנו דרך לעקוב אחרי אלפי הבדיקות שאנחנו מבצעים הגם שלא הובילו לפרט כזה או אחר, לא חל תיעוד לעניין בדיקות כאלה או אחרות כי לא הניבו דבר, לא מן הנמנע כי אדם כזה או אחר ביקש ממני לבדוק ת.ז במי מהמערכות, עושים את הבדיקה, מחזירים לו תשובה תוך כדי התנהלות, לא תמיד תשובה לפעמים מפתחים את זה. זה אופיה של היחידה"

52. הסגור טען, שהתאריכים עליהם נשאל הנאשם אינם מופיעים בקובלנה - גם אם כך הדבר, עדיין ניתן לראות, שהנאשם התחמק ממתן תשובות אודות כניסות למערכות המשטרה תוך שימוש בפרטיו האישיים. גם תשובת הנאשם הנוספת, אין בה כדי לסייע לו: "ש. האם אתה מודע לכך שכניסה שלך למאגר מידע באופן פרטי לעניין שקשור אליך או לאביך או לאימך זו עבירה? ת. קודם כל לא נכנסתי. מדובר בעבירת משמעת לכל הפחות, ועוד הפעם אני חוזר על זה, לא נכנסתי" (עמ' 74 שורות 7-10) - תמוה, ששטר כדוגמת הנאשם מקל ראש בעבירת משמעת, תוך הפרת איסור לבצע בדיקות אודות אחרים במערכות המשטרה, לצרכיו הפרטיים.

53. הנאשם העיד בפניי, ושוכנעתי, שהסבריו של הנאשם לכניסה למערכות המחשוב המשטריות, לצרכיו הפרטיים, תוך שימוש בקוד והסיסמה האישיים שנמסרו לו במשטרה, אינם הסברים הגיוניים, ואני דוחה אותם. הנאשם טען לעיתים שאינו זוכר אם בדק פרטים אודות הקובלים, ולעיתים שלל זאת. הנאשם טען עוד, שהוא בדק במערכות רק את מספר התיק שנפתח כנגד הקובלים, באירוע בו התלונן אביו, אך קיימת סמיכות זמנים בין הבדיקה במחשב, באחת הפעמים, לשיחות עם אביו ועם עורך דינו, ולא קיבלתי הסבר משכנע מהנאשם לסמיכות זו. שוכנעתי גם, שלנאשם היה ברור, שאסור להעביר לאחרים את שם המשתמש והסיסמה האישיים למערכות המשטריות, ושוכנעתי שלאיש, מלבד הנאשם, לא היה אינטרס לברר פרטים אודות הקובלים. מכל הנ"ל עולה, שהנאשם הודה כי נכנס למערכות המידע המשטריות, אך הסביר זאת בכך, שרצה לבדוק את שם החוקר ומספר תיק התלונה, בעניין שבין אביו לקובל 1 - הסבר שנדחה על ידי בהכרעת דין זו.

עדות אביו של הנאשם, יעקב שמואל

54. עדות האב בנוגע לאירועים הקשורים בינם ובין הקובלים, ושאינם קשורים בקובלנה זו, כגון תקיפת האב, צו המניעה, וכל הסכסוך האזרחי שבין הצדדים - כל אלה אינם מעניינם של קובלנה זו, ולא אקבע כל ממצא לגביהם, אם כי הם מסבירים את הרקע לקובלנה.

55. לא מצאתי שיש ביתר דברי האב כדי לסייע בהכרעה בקובלנה הפלילית.

תצהירו של עו"ד יהושע רובין

56. עו"ד רובין מסר תצהיר מפורט, אליו התייחסתי לעיל בהכרעת דין זו, ואצטט את סעיף 9, הרלבנטי לקובלנה :

"יצוין, כי אביו של דורון שמואל מסר לי, כי לשמעון וקנין יש עבר פלילי על פי מה שנמסר לו במשטרה כשהגיע למסור מסמכים ונפתח תיק פלילי, ולאחר שתיאר בפני כיצד שמעון וקנין נהג כלפיו בהתנהלות שהצריכה את מעורבות המשטרה, האב מסר עדות ובעקבות עדותו שמעון וקנין נלקח ע"י השוטרים לתחנת משטרה לחקירה"

בסעיף 11 לאותו תצהיר, הצהיר עו"ד רובין: **"לא קיבלתי ממנו דבר הקשור לעבודתו במשטרה, ואף לא דיברתי עמו בעניין שירותו במשטרה"**.

57. ב"כ הקובלים ויתר על חקירת עו"ד רובין הנגדית.

58. לא הוכח בפניי, שהנאשם מסר לעו"ד רובין, שלקובל 1 יש עבר פלילי, ולא הוכח שהנאשם מסר מידע מעין זה לאביו. נטען, כי ציון העבר הפלילי של קובל 1, בתביעה האזרחית שהוגשה לבית המשפט, הגיע בעקבות דברי האב לעורך הדין, שנבעו ממה שהוא כינה כהתנהלות הקובל 1 כלפיו, ואין בפניי כל ראיה לסתור זאת, ואין כל הוכחה שמידע זה הגיע בכל דרך אחרת.

הכרעה

59. השאלות שנותרו להכרעה הן :

(א) קבילות ומשקל המסמכים ק/5 ו- ק/7.

(ב) מספר הפעמים בהם חדר הנאשם למערכות המידע המשטרתיות.

(ג) האם כניסת הנאשם למערכות המידע מגבשת עבירה על סעיפים 2 ו- 5 לחוק הגנת הפרטיות.

(ד) הסנגור לא טען כי קמה לנאשם הגנה מכוח סעיפים 18-20 לחוק הגנת הפרטיות.

(ה) האם סעיף 6 לאותו חוק חל על הנאשם, הגם שגם לעניין זה לא טען הסנגור.

60. בסיכומיו בעל-פה מיום 24/6/21, צמצם ב"כ הקובלים את מספר הכניסות למערכות המשטרה, שיוחסו לנאשם,

ל- 6 כניסות, תוך שהפנה למסמכים ק/2, ק/5 ו- ק/7.

61. **המסמך ק/2**, אליו התייחסתי לעיל, בניתוח עדותו של חוקר מח"ש, מהדי בשיר, הוא מזכר שנכתב ע"י חוקר זה, שאף העיד בפניי, אך לא הוצג לעיוני כל מסמך ממערכות המשטרה, המאשרות את מה שכתב החוקר במזכרו, על כן לא הוכח בפניי, ברמת ההוכחה הנדרשת, שהמסמך ק/2 מתעד כניסה של הנאשם למערכות המחשוב המשטריות.

62. **המסמך ק/5** מהווה פלט שנטען ע"י העד ערן לוי, שהוא נערך ע"י חוקרי מח"ש, ושאינו מייצג את המסמך כפי שיצא מהמחשב והועבר על ידו. מסמך זה מציג שתי כניסות של הנאשם למערכות המידע המשטריות: האחת מיום 15/3/16 שעה 11:18:33 בנוגע לקובל 1, והשנייה מאותו היום, שעה 11:18:50, דהיינו 14 שניות לאחר הבדיקה הראשונה, והפעם בנוגע לקובל 2. המסמך ק/5 הוא מסמך מסורבל, וישנן מספר חזרות על אותן כניסות, בעמודיו השונים של המסמך.

63. ב"כ הנאשם ביקש לפסול את המסמך ק/5, מהטעם שאין צילום מסך, אין תעודת עובד ציבור, לא ניתן לדעת מאיזה מערכות הוצאו הטבלאות, לא ידוע מי הגורם שהוציא אותם, ואין חתימה של גורם מוסמך על הטבלאות. עוד נטען ע"י הסנגור, שאין מדובר בנתוני המקור, אלא בטבלאות ערוכות ע"י מח"ש, כפי שהעידו חוקר מח"ש מהדי בשיר והקב"ט ערן לוי. הסנגור ביקש להסיק, שמהמסמך ק/5 לא ניתן להגיע לכל מסקנה כי הנאשם חיפש, הציג או מסר מידע כלשהו ממערכות המשטרה הקשורות לקובלים.

64. המסמך ק/5 אכן מציג שתי כניסות, שבוצעו מתעודת הזהות של הנאשם, אחת מהן בנוגע לקובל 1, והשניה בנוגע לקובל 2. שינוי המסמך ועריכתו, ע"י חוקרי מח"ש, תוך שינוי נתוני המקוריים שהועברו ע"י הקב"ט ערן לוי, לא פגעו בקבילות המסמך, וכפי שהקב"ט העיד בפניי: **"ש. לביהמ"ש - כאשר המחלקה שלך מוציאים את הפלט, אתה מעביר אותו כמו שהוא למח"ש ולא עורך שינויים לא ביוזר הנבדק ולא בת.ז. ת. חס וחלילה. ש. לביהמ"ש - הפלט הזה משקף נאמנה את מה שאתה או המחלקה שלך הוציאו, ללא כל שינוי, נכון? ת. נכון..."** (פרוטוקול מיום 16/12/20, עמ' 55 שורות 12-17).

65. טענות הסנגור רציניות הן, אך שוכנעתי, שהקב"ט העביר למח"ש, באמצעות המייל, את הטבלאות כפי שאלה יצאו מהמחשב, וכי השינויים שנערכו במסמך אינם קשורים בתוכן הטבלאות, כפי שהעיד הקב"ט. מכאן, שאני קובע, כי מסמך זה הוא קביל, וניתן להגישו לבית המשפט, כפי שהחלטתי גם במהלך ישיבת ההוכחות.

66. אמנם הקב"ט העיד, שהטבלאות משקפות נכונה את מה שהעביר לחוקרי מח"ש, ואולם, עצם עריכת השינויים במסמך, וסרבולו עד כדי הצגת אותם נתונים מספר פעמים באותו מסמך, פוגעים במשקל שיש ליתן למסמך זה.

67. המסמך מציג, כאמור, שתי כניסות למערכות המידע המשטריות, אחת בנוגע לכל קובל.

68. **בנוגע לקובל 1** - המסמך מציג שורת נתונים חסרה, לפיה אמנם מופיע התאריך 15.3.16, ומופיעה השעה 11:18:33, ומופיעים שני מספרים, המתעדים את תעודות הזהות של הנאשם והקובל 1 - אך מעבר לכך אין פירוט, כפי שמופיע בנוגע ליתר הבדיקות, ושורת הנתונים חסרה. לא קיבלתי כל הסבר שיש בו כדי להניח את דעתי, מדוע השורה המתעדת את הכניסה לתעודת הזהות של הקובל 1 שונה מהשורה המתעדת את הכניסה לתעודת הזהות של הקובל 2, ושני זה במסמך הנתונים אינו ניתן לריפוי, במיוחד לאור עדותו של הקב"ט, לפיה המסמך עבר שינוי, ככל הנראה ע"י חוקרי מח"ש. **מסקנתי היא, שהנתון המופיע במסמך ק/5, לפיו הנאשם חדר פעם אחת למערכות המידע, בנוגע לקובל 1 - לא הוכח כנדרש.**

69. **בנוגע לקובל 2** - שונה מצבו מזה של הקובל 1 - שורת הנתונים בעניינו אינה חסרה, כפי שהיה בעניינו של הקובל 1, ובהסתמך על עדות הקב"ט, לפיה על אף השינויים שנערכו במסמך, הנתונים משקפים נאמנה את מה שהוצא מהמחשב, הגעתי למסקנה, שאותם שינויים לא פגעו באמינות הנתונים, **על כן קובע אני, שהוכח כנדרש, שהנאשם חדר פעם אחת למערכות המידע המשטריות, וחיפש מידע בנוגע לקובל 2, וזאת עשה ביום 15.3.16 שעה 11:18:50.**

70. **המסמך ק/7** מהווה פלט מחשב, ומציין את שם הנאשם, כמי שחיפש אודות הקובל 1 שלוש פעמים. במסמך זה לא מופיע תאריך מודפס ליום החיפוש, אך בחלקו העליון רשום בכתב יד, שהחיפוש נערך ביום 3/7/16. בעמודה המפרטת את מספר התיק אותו חיפש הנאשם, מופיע תיק 106479, ובהתאם לחקירת הנאשם, ק/1, עמוד 8 שורה 237 - זהו התיק שנפתח בעקבות תלונת אביו של הנאשם כנגד הקובל 1. גם השוטרים האחרים, שביצעו כניסה למערכות המשטרה וחיפשו באותו מסמך ק/7 אודות הקובל 1, חיפשו את אותו מספר תיק, על כן, טענת הנאשם לפיה הוא חיפש פרטים אודות תלונת אביו, ולא חיפש פרטים אודות הקובלים ישירות, היא טענה אותה אני מקבל. בכך קובע אני, שהנאשם חיפש שלוש פעמים, במערכות המידע המשטריות, אודות תלונת אביו כנגד הקובל 1, וזאת ביום 3/7/2016. יחד עם זאת, וכפי שצינתי בהכרעת דין זו, אסור היה לו לנאשם לנצל את היותו שוטר המחזיק בשם משתמש וסיסמה משטריים, בכדי לערוך חיפוש במערכות המידע המשטריות, לצורך עניינו הפרטיים, גם לא חיפוש אודות תלונת אביו כנגד הקובלים.

71. **המסקנה העולה מכל המפורט לעיל היא, שהנאשם נכנס למערכות המידע המשטריות פעם אחת לפי המסמך ק/5, בנוגע לקובל 2, ושלוש פעמים לפי המסמך ק/7, בנוגע לקובל 1, והכניסות הנ"ל הוכחו בפניי מעבר לכל ספק סביר. סה"כ הוכח בפניי כנדרש, שהנאשם נכנס למערכות המידע המשטריות, וחיפש אודות הקובלים 4 פעמים - 3 מתוכם בנוגע לקובל 1, ופעם אחת בנוגע לקובל 2. בנוגע למשמעות המשפטית של הכניסות הנ"ל, אתייחס בהמשך.**

72. הנאשם נכנס 4 פעמים למערכות מידע משטריות ללא רשות, תוך שימוש בהרשאה שניתנה לו לצורך מילוי

תפקידו המשטרתי, וזאת בכדי לברר אודות ענייני הפרטיים והמשפחתיים.

73. הסבריו של הנאשם, לפיהם הוא ביקש לבדוק את מספר תיק תלונת אביו כנגד הקובלים, ואת שם החוקר, כשם שכל אזרח זכאי להגיע לתחת משטרה ולבדוק את מספר תיק תלונתו - הוא הסבר שאין בידי לקבלו, וכפי שנימקתי לעיל, כל אזרח אינו מחזיק בהרשאות לצורך כניסה למערכות המחשוב המשטריות, ואין הוא בודק בעצמו את מספר תיק תלונתו.

74. בנוגע לטענת ב"כ הקובלים, לפיה הנאשם נכנס למערכות המידע המשטריות, בכדי לברר מידע אודות עברם הפלילי של הקובלים, היא טענה שלא הוכחה בפניי, על כן אני דוחה טיעון זה.

75. כל טענות הקובלים, הנוגעות לצו המניעה, ולהליכים האזרחיים שבינם ובין הנאשם ואביו, אינם מעניינה של הכרעת דין זו, כפי שציינתי לעיל.

76. הן בקובלנה והן בסיכומיו בכתב, התייחס ב"כ הקובלים למספר רב של כניסות שביצע הנאשם למערכות המידע המשטריות, בכדי לברר אודות הקובלים, וכך נטען על ידו:

על הקובל 1 - שמעון וקנין: ביום 10.3.2016 - 37 פעמים; ביום 14.3.2016 - פעמיים; ביום 15.3.2016 - פעמיים - סה"כ 41 כניסות.

על הקובל 2 - איתן יעקבי: ביום 10.3.2016 - 3 פעמים, וביום 15.3.2016 - 3 פעמים - סה"כ 6 כניסות.

סה"כ טען ב"כ הקובלים בקובלנתו ובסיכומיו בכתב, שהנאשם חדר למערכות המידע המשטריות, וחיפש פרטים אודות הקובלים, 47 פעמים.

לאחר הגשת כל הסיכומים בכתב, ובהשלמת סיכומיו בעל-פה, צמצם ב"כ הקובלים את מספר הכניסות הנטען על ידו, ל- 6 כניסות בלבד - עיון בכל הראיות שהוגשו בתיק זה מראה, שמלכתחילה לא היה מקום לייחס לנאשם 47 כניסות, וטוב עשה ב"כ הקובלים שצמצם את מספרם.

בהכרעת דין זו קבעתי, שהוכח שהנאשם נכנס למערכות 4 פעמים בלבד, כפי שפירטתי ונימקתי לעיל.

77. סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, קובע:

"5. הפוגע במזיד בפרטיות זולתו, באחת הדרכים האמורות בסעיף (1)2, (3) עד (7) ו- (9) עד (11), דינו - מאסר 5 שנים."

סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות קובע:

"2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

(1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת.

(2) האזנה האסורה על פי חוק.

(3) צילום אדם כשהוא ברשות היחיד.

...

(7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי ענייניו הפרטיים של אדם.

(9) שימוש בדיעה על ענייניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה.

(10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9)".

78. הסגור טען, ובצדק, שהקובלנה ציינה רק את סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, ולא התייחסה כלל לסעיף 2, ולא פורט בה איזה סעיפי משנה, מתוך אלה המפורטים בסעיף 2, הפר הנאשם. רק בסיכומיו בכתב, ולאחר מכן בעל-פה, התייחס ב"כ הקובלים לסעיפי המשנה שבסעיף 2, ובמכלול טיעוניו התייחס ב"כ הקובלים לסעיפים קטנים 1-3, 7, 9, ו-10.

79. **בנוגע לסעיפי משנה 1-3 לסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות - לא נטען ולא הוכח, שהנאשם בלש או התחקה אחר הקובלים, באופן העלול להטרידם, לא נטען שהנאשם ביצע האזנה אסורה כלשהי, ולא נטען שהנאשם צילם מי מהקובלים כשהוא ברשות היחיד. מכאן, אני דוחה את הטענות, לפיו הנאשם עבר עבירה על סעיפי משנה 1-3 לסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות.**

80. **בנוגע לסעיפי משנה 9 ו-10 - קבעתי בהכרעת דין זו, שלא הוכח שהנאשם מסר מידע כלשהו לעורך דינו, או לאחרים, בנוגע למידע אליו נחשף עת חדר למערכות המידע המשטריות, ובירר אודות הקובלים. לא הוכח שהנאשם השתמש בדיעה שקיבל מחיפוש במערכות המידע אודות הקובלים, ולא הוכח שהוא מסר את המידע לאחר, ולא הוכח שהנאשם פרסם או מסר את המידע שקיבל, על כן - לא הוכח שהנאשם עבר עבירה על סעיפי משנה 9 ו-10 לחוק הגנת הפרטיות.**

81. **סעיף המשנה לסעיף 2 שנותן לדין הוא, סעיף 7 - סעיף זה קובע: "הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי ענייניו הפרטיים של אדם" - אין ולא יכולה להיות מחלוקת, בדבר היות המידע המצוי במחשבי משטרת ישראל, אודות עברם הפלילי וכל נתון אחר לעניין תלונות פליליות, מהווה עניין פרטי של הקובלים, וחיפוש במערכות המידע המשטריות, בכדי לברר מידע אודות עבר פלילי או תלונות הקשורות בקובלים, תוך שימוש בנגישות של הנאשם, בהיותו שוטר המחזיק בשם משתמש וסיסמה משטריים, לצורך בירורים פרטיים - מהווה הפרה של חובת הסודיות.**

הוכח בפניי, שהנאשם חדר פעם אחת למערכות המידע המשטריות, בנוגע לקובל 2, אך לא הוכח שהנאשם קיבל מידע או השתמש במידע כלשהו בנוגע לקובל זה.

הוכח בפניי, שהנאשם חדר 3 פעמים למערכות המידע המשטריות, בנוגע לקובל 1, וכל אותן חדירות בוצעו באותו היום, ובסמיכות זמנים, ולצורך בירור מספר תיק תלונת אביו של הנאשם כנגד הקובל 1, וכן שם החוקר.

82. ב"כ הנאשם לא טען לקיומה של הגנה לפי סעיפים 18 - 20 לחוק הגנת הפרטיות, והוא מיקד את טיעונו בכך, שמרשו לא ביצע את המעשים המיוחסים לו בקובלנה. למעלה מן הצורך אתיחס לכך, כי משהגעתי למסקנה, שהנאשם אכן חדר למערכות המידע המשטריות, וחיפש מידע אודות הקובלים 4 פעמים - 3 פעמים בנוגע לקובל 1, ופעם אחת בנוגע לקובל 2 - ומשהגעתי למסקנה, שהנאשם עשה את מעשיו תוך הפרת הנחיות המשטרה, החלים עליו מכוח היותו שוטר המחזיק בשם משתמש וסיסמה לצרכי עבודתו בלבד, והוא השתמש בהם לצרכיו הפרטיים, אזי קובע אני, שהנאשם פעל בחוסר תום לב, עת חדר למערכות המידע המשטריות, ולא חלות בעניינו ההגנות הקבועות בסעיפים 18 - 20 לחוק הגנת הפרטיות.

83. חוק הגנת הפרטיות מאפשר מעין "מפלט" נוסף מאישום פלילי או מתביעה אזרחית, מעבר להגנות המפורטות בסעיפים 18 - 20 כאמור, וזאת בסעיף 6 לאותו חוק, הקובע:

"6. לא תהיה זכות לתביעה אזרחית או פלילית לפי חוק זה בשל פגיעה שאין בה ממש."

כפי שקבעתי בהכרעת דין זו, וכפי שחזרתי על כך מספר פעמים, הנאשם חדר 4 פעמים למערכות המידע המשטריות, תוך שימוש בשם המשתמש והסיסמה האישיים שלו, ואשר ניתנו לו כשוטר ולצרכי עבודתו בלבד, וחיפש מידע אודות שני הקובלים: 3 פעמים בנוגע לקובל 1, ופעם אחת בנוגע לקובל 2.

84. הזכות לפרטיות מהווה אחת הנגזרות של הזכות לכבוד, והכרה בפרטיות היא ההכרה באדם כפרט אוטונומי הזכאי לייחוד מול אחרים - ייחוד המאפשר לאותו אדם להתבצר באישיותו, ולתת לה את המשמעות הראויה לכבוד, ולאפשר לו לפתח את עצמיותו ולקבוע את מידת המעורבות של החברה בהתנהגותו ובמעשיו הפרטיים. הזכות לפרטיות מהווה אחת מהזכויות החשובות, המעצבות את אופיו הדמוקרטי של המשטר, והיא מבססת את הכבוד והחירות להן זכאי האדם. חדירה למחשב המשטרתי, המכיל מידע אישי אודות אנשים, תוך שימוש בשם משתמש וסיסמה אישיים שנמסרו לנאשם כשוטר, וחשיפה למידע אישי אודות הקובלים, לצרכיו הפרטיים של הנאשם, מהווה הפרה לזכות לפרטיות לה זכאים הקובלים.

85. על אף הקביעות הנ"ל, שוכנעתי, שאמנם הנאשם חדר ב- 4 הזדמנויות שונות, למחשבי המשטרה, ונחשף למידע אישי אודות הקובלים, כאשר 3 מתוכם היו בעניינו של הקובל 1, ואלה נעשו לצורך איתור תיק התלונה שאביו של

הנאשם הגיש כנגד אותו קובל. שוכנעתי, שהנאשם לא עשה כל שימוש במידע זה, ולמעשה - למעט עצם החדירה והחשיפה למידע, לא נעשה דבר, ולא נגרם כל נזק לקובלים כתוצאה מחדירה זו, למעט הפגיעה בפרטיותם מעצם החדירה למערכות המידע. מעבר לכך, וכפי שעלה במהלך ניהול תיק זה, לקובלים אין כל עבר פלילי, כך שהנאשם לא נחשף למעשה לכל מידע אודותיהם, למעט חשיפה למספר תיק התלונה של אביו כנגד הקובל 1, ומידע זה יכלו הנאשם או אביו לקבלו, בדרכים חוקיות, אילו פנו לתחנת המשטרה בדרכים המקובלות, ולא דרך שימוש בסיסמאות האישיות של הנאשם.

86. המסקנה העולה מהנ"ל היא, שהפגיעה של הנאשם בפרטיות הקובלים מהווה **"פגיעה שאין בה ממש"**, וזו כנראה הסיבה שהובילה את מח"ש להימנע מהגשת אישום פלילי כנגד הנאשם, וככל הנראה לא ננקט נגדו הליך משמעותי, למעט הליך של ראיון הדרכה, על כן לא היתה זכות לקובלים להגיש קובלנה פלילית כנגד הנאשם.

87. בנוסף לכל הנ"ל, סעיף 34 י"ז לחוק העונשין, מתייחס ל"**זוטי דברים**", וקובע:

"34י"ז. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך."

מעשיו של הנאשם, עת נכנס 4 פעמים למחשבי המשטרה, בכדי לראות מידע אודות הקובלים, מבלי להשתמש במידע זה, ומבלי לעשות עימו דבר, וכאשר 3 החדירות בנוגע לקובל 1 בוצעו בכדי לברר פרטים אודות תלונת אביו של הנאשם כנגד הקובל 1 - הם מעשים שטיבם, נסיבותיהם, תוצאותיהם והאינטרס הציבורי, מהווים מעשה קל ערך, על כן גם מטעם זה יש לזכות את הנאשם.

סוף דבר

88. **סוף דבר, אני קובע שהנאשם חדר 3 פעמים למערכות המידע המשטריות, ונחשף למידע אודות הקובל 1, כאשר כל שלושת החדירות בוצעו לשם בירור מספר תיק התלונה של אב הנאשם כנגד אותו קובל. עוד קובע אני, שהנאשם חדר פעם אחת נוספת למערכות המידע המשטריות, ונחשף למידע אודות הקובל 2. יחד עם זאת, שוכנעתי, שהנאשם לא עשה כל שימוש במידע אליו נחשף, ולא מסרו לאיש, על כן מסקנתי היא, שאמנם הנאשם פגע בפרטיותם של הקובלים, מעצם החדירה למערכות המידע ובירור אודותיהם, אך מדובר בפגיעה שלא גרמה כל נזק ולא הועברה לאיש, וכל החדירה בנוגע לקובל 1 קשורה בתלונת אביו של הנאשם כנגדו, על כן שוכנעתי שאין מדובר בפגיעה של ממש בזכות הקובלים לפרטיות. בנוסף, מדובר בזוטי דברים, כפי שהתייחסתי לעיל, על כן אני מזכה את הנאשם מביצוע העבירה המיוחסת לו בקובלנה.**

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה היום, ט' אב תשפ"א, 18 יולי 2021, במעמד כל הצדדים.

